Rapport 2008:116

Arkeologisk förundersökning

Under golvet i Vadstena klosterkyrka

Vadstena stad och kommun
Östergötlands län

Ann-Charlott Feldt

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM

AVDELNINGEN FÖR ARKEOLOGI

Under golvet i Vadstena klosterkyrka

Innehåll

Sammanfattning 2
Inledning 4
Vadstena kungsgård och kloster 4
Syfte och metod 5
Referenser 13
Tekniska uppgifter 14

Bilaga 1. Profil- och planritning 15

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM
AVDELNINGEN FÖR ARKEOLOGI

Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013 - 23 03 00 • Fax 013 - 12 90 70
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

Sammanfattning

Med anledning av bl a installation av en ny orgel i Vadstena klosterkyrka utfördes en arkeologisk förundersökning i form av en antikvarisk kontroll. I samband med denna fotodokumenterades golvhällarna innan de lyftes upp. I golvfyllningen framkom omrörda skelettdelar och ett kortare parti av en delvis nedbruten tegelmur som sannolikt kan dateras till 1600-talet. De skelettdelar som framkom återbegravdes. En av golvhällarna visade sig vara en del av en återanvänd dekorationsfris som sannolikt härstammar från Vadstena kungsgård.

Ann-Charlott Feldt
1:e antikvarie

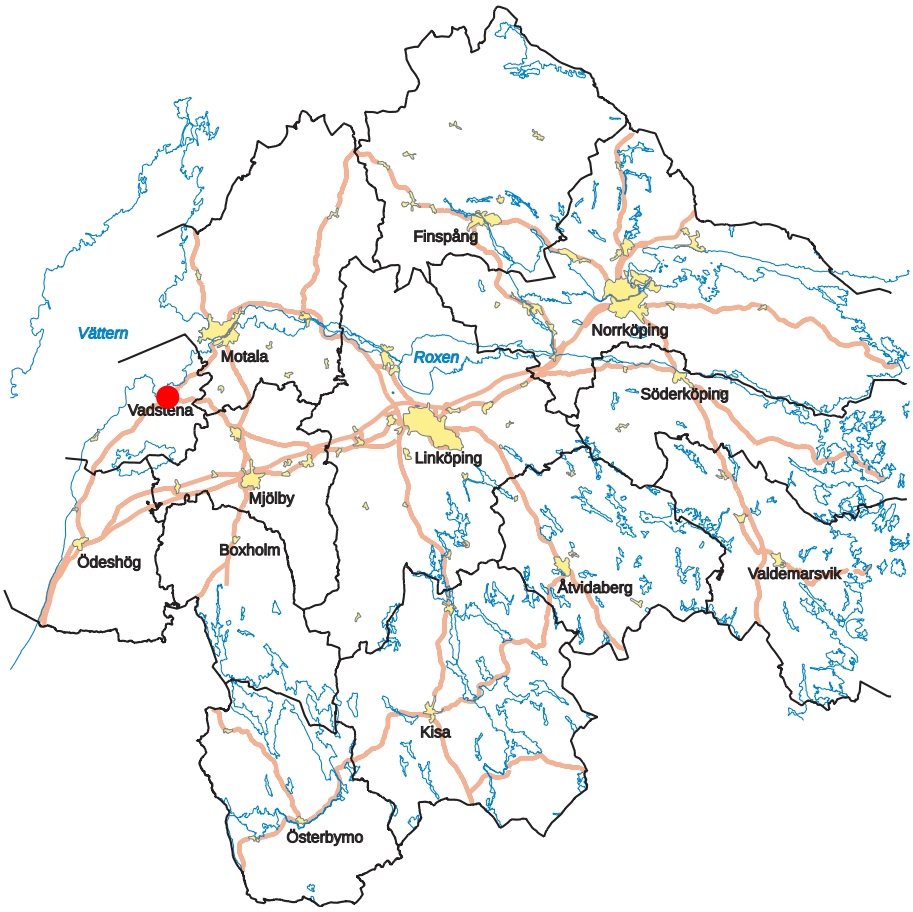

Figur 2. Utdrag ur digitala Fastighetskartan med undersökningsområdet markerat. Skala 1:5 000.

Inledning

Östergötlands länsmuseum utförde 4-10 mars 2005 en arkeologisk förundersökning i form av en antikvarisk kontroll i samband med golvarbeten. Arbetena föranleddes av installation av en kororgel med bälgverk i Vadstena klosterkyrka, Vadstena stad och kommun. Kororgeln är ritad av arkitekt Ove Hidemark, Stockholm. Arbetet berörde en golvyta på ca 22 m^2 och omfattade borttagande av ett träpodium och därmed friläggande av golvhällar. Dessutom öppnas ett schakt i golvet mellan orgel och bälgverk.

Arbetet utfördes efter beslut från Länsstyrelsen Östergötland. Uppdragsgivare var Vadstena kyrkliga samfällighet vilka även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Närkesten Entreprenad AB och Egirs bygg utförde golvarbetena. Ansvarig för huvuddelen av fältarbetet var antikvarie Emma Karlsson. Ansvarig för den inledande dokumentationen samt rapportarbetet var undertecknad.

Under november 2006 utfördes dessutom en besiktning av pågående inredningsarbeten i kyrkans sakristia. Dessa omfattade bl a installation av ett värdeskåp mot sakristians norra vägg. I samband med dessa arbeten hade delar av murverk blottats, däribland en öppning som ledde ner till en kulvert under sakristian. Besiktningen utfördes av undertecknad tillsammans med antikvarie Jonna Stewénius från Länsstyrelsen Östergötland.

Vadstena kungsgård och kloster

Vadstena klosterkyrka ligger inom RAÄ 21, Vadstenas medeltida stadsområde, och inom det medeltida klosterområdet. Vadstena gård omtalas första gången år 1268 då Birger Jarls bror Elof utfärdar ett brev där (DS 536). Kungsgården återkommer då och då i dokumenten fram till år 1346 då kung Magnus Eriksson testamenterar den till en blivande birgittinsk klosterorden (DS 4069).

År 1369 gav den heliga Birgitta order om att bygget av det nya klostret skulle påbörjas. Arbetet på platsen inleddes omkring år 1370, ungefär samtidigt som Birgitta Birgersdotter fick stadfästelse av sin klosterregel. Enligt klosterdiariet ska gården då ha legat öde och bestått av ruiner, något som inte verkar stämma med den verklighet som Ivar Andersson dokumenterat vid undersökningar av byggnaderna (Andersson 1972). Arbetet med klosterbygget fortsatte sannolikt ända fram till 1430 då den stora invigningen skedde. I samband med klosterbygget växte staden Vadstena fram. Möjligen hade det redan tidigare funnits en bybildning i anslutning till S:t Pers kyrka som var belägen strax söder om klosterområdet (Hasselmo 1982).

Under klostrets första tid fanns ett provisoriskt träkapell på platsen. Det förstördes år 1388 vid en brand som även drabbade klosterbyggnaderna. Den nuvarande stenkyrkan uppfördes under slutet av 1300-talet och

Figur 3. Vadstena klosterkyrka. Foto Ann-Charlott Feldt, Östergötlands länsmuseum.

början av 1400-talet. År 1405 togs koret i bruk. Senast 1422 var kyrkan i bruk även om den inte fick sin slutgiltiga utformning förrän på 1440-talet (Fritz 2000).

Ursprungligen hade kyrkan två huvudaltare, ett för nunnorna och ett för munkarna. Längs kyrkans långsidor och östra kortsidan fanns läktare, sidoaltare och kapell. På 1550-talet anpassades kyrkan till evangelisk gudstjänstordning. År 1567 brändes både staden och kyrkan i samband med nordiska sjuårskriget. Vilken omfattning skadorna på kyrkan hade och hur dessa återställdes är oklart (Ahrbom & Kask 1975).

Enligt Daniel Rantzaus dagbok, som fördes under det danska fälttåget i Östergötland 1567-1568, plundrade den danska hären Vadstena den 15 november 1567. Staden beskrivs som välbyggd med gott om proviant och rikt folk. Stadens källare var välförsedda med öl, vin, mjöd och andra drycker. Under tiden som plundringen pågick hade delar av borgerskapet satt sig i säkerhet i slottet. Då de danska officerarna inte kunde få sitt manskap att sluta plundra och dricka, lät de antända staden på flera håll samtidigt. Större delen av Vadstena brann ner, däribland klostret som dessförinnan plundrats på textilier och smycken. Kvinnor som påträffades i klostret och övriga staden lämnades orörda medan påträffade män slogs ihjäl. Enligt dagboken blev klosterkyrkan stående (Lindqvist 1987:30).

Ombyggnader och restaureringar efter klostertiden

Klostret överlevde reformationen 1527 men 1555 upplöses klostrets manliga del medan nunnorna var kvar till 1595 då de fördrivs. Under senare delen av 1600-talet genomgår kyrkan en omfattande restaurering då bl a de medeltida tegelläktarna rivs. Nästa grundliga restaurering inleds 1807 med bl a en rivning av den byggnad som inhyst klosterbiblioteket och som var belägen direkt söder om kyrkans kor. Vid samma tid var stadskyrkan, S:t Per, i ett så dåligt skick att församlingen anhöll om att få överta klosterkyrkan som församlingskyrka. I samband med detta, under åren 1826-1832, repareras kyrkan än en gång och bl a höjs golvet i hela kyrkan till en jämn nivå (Ahrbom & Rask 1975, Kyrkoinventeringen ÖLM).

Nästa stora renovering genomfördes 1892-1898 då altaret placerades nära triumfbågen på en plats där rester efter ett altarfundarment påträffats. Dessutom genomfördes bl a en sänkning av golven till dess ursprungliga nivåer och väggarnas puts avlägsnades. Vid renoveringen användes cementbruk. Under åren 1925-1926 installeras en ångvärmeledning i kyrkan med ledningarna förlagda till golvkanaler av betong (Ahrbom & Rask 1975).

Den senaste renoveringen 1978-1983 innebär inga större förändringar av kyrkorummet. Vid renoveringen upptäcks dock kalkmålningar i långhusets stjärnvalv. Dekormålningen tas fram och kompletteras. Den består av stiliserade klöverblad och växtliknande rankornamentik. Valvens dekor är tillkommen i direkt anslutning till valvslagningen omkring 1420 (Kyrkoinventeringen ÖLM).

Arkeologiska undersökningar

Under 1900-talet har flera arkeologiska undersökningar berört klosterlämningar. Bland annat undersöktes lämningar efter klostrets bibliotek, som var placerat i kyrkan, 1926 (Hasselmo 1982). De mest omfattande undersökningarna utfördes 1956-1969 då stora delar av nunneklostret undersöktes och mättes upp (Andersson 1972).

Under de senaste åren har ett antal smärre undersökningar berört lämningar efter Vadstena gård och kloster. På gräsgården, mellan klosterkyrkan och det nuvarande klostermuseet, har lämningar efter klostrets södra länga med bl a resterna efter en varmluftsugn dokumenterats (Feldt 2002). I samband med ombyggnadsarbeten på Vadstena klosterhotell, som är beläget i nunneklostrets västra länga, har bl a provtagning på medeltida murverk utförts (Feldt 2003). Vid undersökningen blottades murverk som kunde kopplas till både kungsgårdens och klostrets tid.

Under vintern 2002-2003 genomfördes en upprustning av den s k Trossboden, som utgör den östra begränsningen för gräsgården (Ohlsén i manus). Där framkom stenlagda ytor tolkade som medeltida golv och delar av en gårdsplan samt murverk hörande till både Vadstena kungsgård och klostrets östra länga. I en grop hittades dessutom rester av masverk från klosterkyrkan. En dränering av Gamla teatern berörde murverk kopplade till klostret (Feldt 2006). Även vid schaktning för belysningskabel och fjärrvärme i klosterområdet har medeltida murverk påträffats (Lundberg muntligen).

Syfte och metod

Syftet med den arkeologiska förundersökningen var att se till att fast fornlämning i form av t ex gravar och murverk i så stor utsträckning som möjligt inte kom till skada genom golvarbetena. Lämningar, t ex gravhällar, murverk, gravar etc, som framkom skulle dokumenteras avseende karaktär och omfattning samt om möjligt dateras.

Förundersökningen genomfördes i form av en antikvarisk kontroll inför och i samband med golvarbetena. Omrört skelettmaterial som påträffades återbegravdes på plats under kyrkgolvet. Föremål som påträffade,s såsom t ex kistspikar, lades ner tillsammans med de återbegravda skelettresterna. Arbetet dokumenterades med fotografering i svart/vitt och

digitalt. En schaktplan och en detaljplan upprättades. Den tidigare nämnda besiktningen utfördes för att fastställa huruvida det var medeltida eller efterreformatoriskt murverk som blottats i samband med installationen av värdeskåpet i sakristian. Murverket fotodokumenterades digitalt och en skiss upprättades.

Murbruksprover

Murbruksprover samlades in från murverk påträffade både vid förundersökningen och vid besiktningen. Proverna har jämförts med länsmuseets referenssamling för murbruk. En serie av förekommande murbruk har tillförts referenssamlingen. Murbruksproverna förvaras på Östergötlands länsmuseum under accessionsnummer ÖLMC4274.

Jämförelserna med referenssamlingens bruk har utförts genom okulär bedömning av färska brottytor. Ingen mikroskopering eller tunnslipsanalys har utförts. Proverna har jämförts med referenssamlingen avseende relationen kalk/ballast, kalkens färgton, ballastens innehåll och kornstorlek samt omfattning och storlek på ingående kalkklumpar, luftbubblor och organiskt material. Dessutom har en bedömning gjorts rörande brukets konsistens (om det är hårt, smuligt eller mjöligt) och homogenitet (om fördelningen av de ingående beståndsdelarna är jämn eller ojämn).

Det finns inga murbruksprover sedan tidigare från klosterkyrkan. Däremot finns prover från andra byggnadskroppar som ingått i Vadstena kloster att jämföra med (Feldt 2003). Dessutom finns ytterligare medeltida och efterreformatoriska murbruksprover från närområdet såsom Vadstena slott (Modén 2004), Gamla teatern i Vadstena (Feldt 2006a), kv Handelsmannen 1 i Vadstena (Feldt i manus), Strå kyrka (Feldt 2006b) och Herrestads kyrka (Carlsson 2007) i museets referenssamling.

Det har visat sig att vissa variationer är generella och återfinns i många varierande byggnader från skilda platser och med olika byggherrar. De medeltida murbruken från Vadstenaområdet har dock generellt ett lite annat utseende, särskilt avseende kalkpastans färgton, än bruken från områden längre österut i länet som t ex Linköpings slott. Det är därför osäkert att jämföra med det omfattade Linköpingsmaterialet (Modén & Feldt 2004).

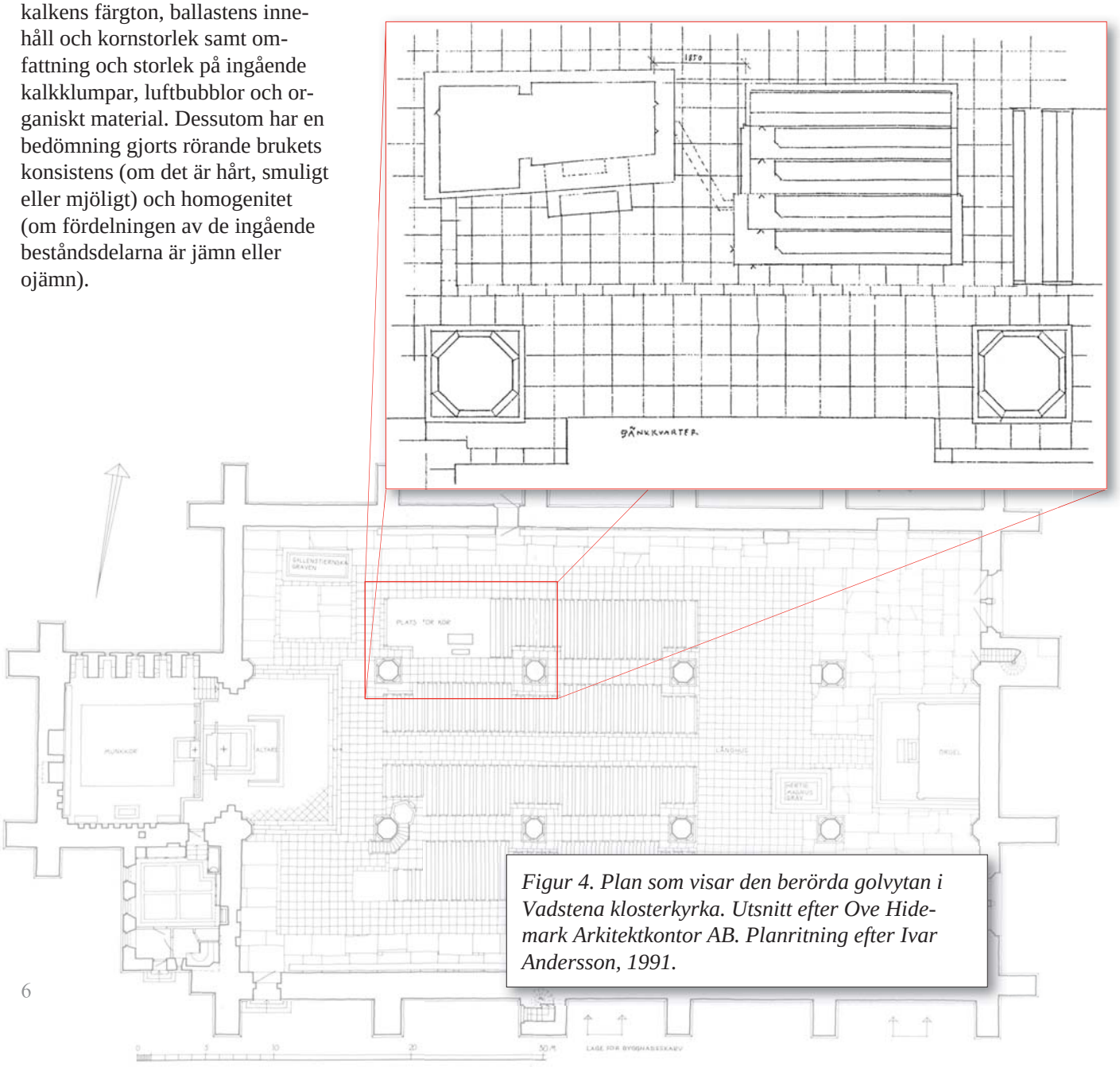

Figur 4. Plan som visar den berörda golvytan i Vadstena klosterkyrka. Utsnitt efter Ove Hidemark Arkitektkontor AB. Planritning efter Ivar Andersson, 1991.

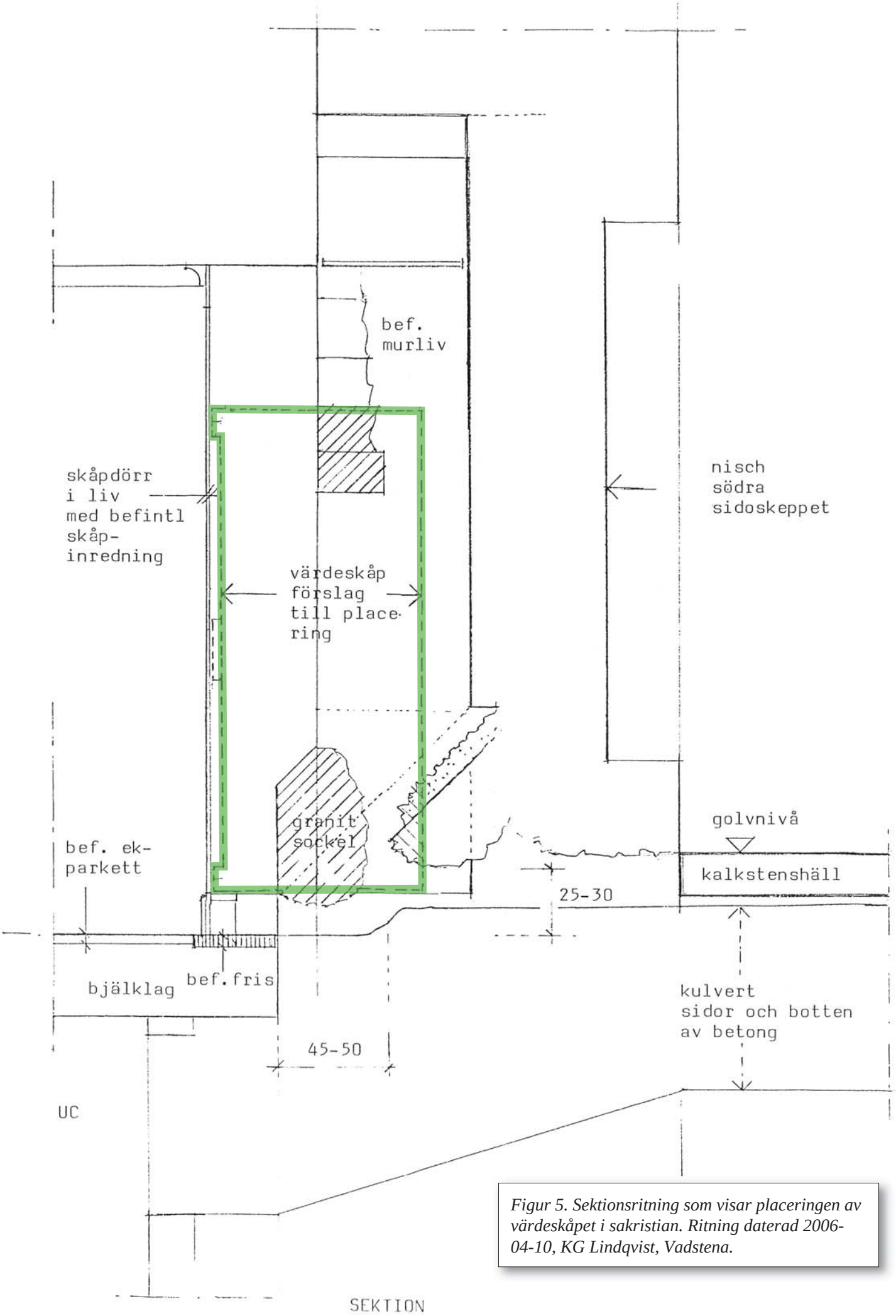

Figur 5. Sektionsritning som visar placeringen av värdeskåpet i sakristian. Ritning daterad 2006-04-10, KG Lindqvist, Vadstena.

Figur 6. Värmeslingorna som låg på stengolvet under träpodiet. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Figur 7a-b. Stengolvet innan det togs upp. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Resultat och tolkning

Inledningsvis avlägsnades det träpodium på vilket det berörda bänkkvarteret varit placerat. Under träpodiet fanns värmeslingor. Innan golvhällarna lyftes upp konstaterades att en häll var försedd med ett inristat bomärke. Möjligen kan det röra sig om ett stenhuggarmärke. En annan häll som ingick i golvet hade delar av en kantlist bevarad. Denna sten var i övrigt mycket nött och tolkades som en gravhäll som legat i golvet under lång tid.

När hällarna lyftes kunde samtliga ytor granskas och då upptäcktes att en häll hade spår av en reliefhuggen dekorativ list. Liknande hällar finns sedan tidigare bevarade och visas i en utställning i Trossboden. Hällarna utgör delar av en dekorationsfris som sannolikt härstammar från Vadstena kungsgård (Zackrisson muntligen). Den nu påträffade hällen placerades tills vidare i utställningen i Trossboden.

Under golvet framkom ett kortare parti av en delvis nedbruten tegelmur. På murens södra sida fanns antydan till ett valvanfang. Teglet i muren var inte av medeltida storstenstyp. Tegelstenarna hade måtten 200x135x85 mm. En del av tegelstenarna gav intryck av att vara sekundärbrända. Det kan tyda på att muren delvis uppförts av återanvänt tegel. Vid undersökningen tolkades muren som lämningarna efter ett murat gravvalv.

I golvfyllningen framkom kistspikar och omrörda skelettdelar vilka kom att återbegravas. Delar av ett skelett påträffades *in situ*. Två djurben som togs till vara bedömdes osteologiskt av länsmuseets osteolog Petter Nyberg. Benen visade sig härröra från nötkreatur. Hur och varför dessa hamnat under golvet är oklart. Det är troligt att de kommit dit med de fyllnadsmassor som golvet vilar på. Djurbenen tillvaratogs ej.

Figur 8. Detalj av häll med uthuggen kantlist. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Figur 9. Detalj av häll med inristat bomärke. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Figur 9. Häll tillhörande en dekorationsfris som ursprungligen suttit på Vadstena kungsgård. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Vid installationen av värdeskåpet i sakristian framkom murverk med en utbyggd öppning i väggen mot långhusets södra sidoskepp. Öppningen ledde till en kulvert där ett stort antal kablar och andra ledningar löpte. Öppningen var murad av kalksten i den nedre delen av en nisch och försedd med ett sluttande tak. Murbruksprov togs både från öppningens omfattning och från den sluttande överbyggnaden. Utifrån murbruket bedömdes konstruktionen som sentida och kan sannolikt kopplas till restaureringen 1925-1926 då ångvärmeledningen installeras.

Sammanlagt tillvaratogs sex murbruksprover vid förundersökningen för orgelinstallationen och besiktningen inför installationen av värdeskåpet. Dessa prover visade sig bestå av fyra skilda murbrukstyper som i fortsättningen benämns typ A-D.

Prov	Typ	Placering	Datering
1	A	Tegelmur under golv	1650-tal?
2	A	Ytligt i schaktfyllningen	1650-tal?
3	B	Golvfyllning	1850-1950
4	C	Sakristia, tak över öppning till kulvert	1925-1926
5	C	Sakristia, omfattning till öppning till kulvert	1925-1926
6	D	Sakristia, öppning till kulvert	1892-1898

Figur 10. Liknande häll till dekorationsfris som finns i utställningen i Trossboden. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Figur 10. Arbetsbild som visar hur hällarna tagits upp och ett schakt mellan orgeln och bälgverket grävts ut under golvet. Foto Emma Karlsson, ÖLM.

Figur 11a-b. Tegelmur som påträffades under golvet. Foto Emma Karlsson, ÖLM.

Figur 14. Öppning i sakristians östvägg. Foto Ann-Charlott Feldt, ÖLM.

Det murbruk som bedömts som äldst (typ A) utgörs av ett något smuligt, gulbeige kalkbruk med enstaka större (ca 4 mm) ljusa kalkklumpar. Ballasten är varierad både avseende material och storlek. Huvuddelen av ballastkornen ligger mellan 1 och 4 mm i storlek. I ballasten ingår förutom bergartskorn även obränd och dåligt bränd kalk samt något som närmast liknar krossat äldre murbruk. Murbruket härrör från en delvis nedbruten tegelmur som påträffades under golvet och från den omgivande schaktfyllningen.

Närmast påminner det om ett bruk (typ 5) som kommit till användning vid ombyggnadsarbeten på Vadstena kloster då delar av detta revs och de återstående delarna av nunneklostret byggdes om till krigsmanshus på 1600-talet (Feldt 2003). Vissa likheter finns även med murbruk typ C från Strå kyrka och typ B från Herrestads kyrka. Det förstnämnda hänförs till 1400-talet och det senare till efter år 1143 (Feldt 2006b resp Carlsson 2007). Det finns även vaga likheter med murbruk daterade till 1837 på Linköpings slott (Modén & Feldt 2004). Den mest sannolika dateringen är dock 1600-tal och då med koppling till den restaurering av klosterkyrkan som skedde under seklets andra hälft.

Murbruk typ B påträffades i golvlagren och utgörs av ett ljust beige, smuligt och finkornigt kalkbruk. Ballasten är huvudsakligen mindre än 2 mm. Denna typ av ljusa, smuliga, finkorniga kalkbruk förekommer i varierande blandningar och nyanser i stor omfattning under senare delen av 1800-talet och 1900-talet. Ett exempel är bruk typ 40 som användes vid 1865 års renovering på Linköpings slott (Modén & Feldt 2004). Murbruket kan sannolikt dateras till senare delen av 1800-talet eller förra delen av 1900-talet.

Den tredje murbrukstypen (typ C) utgörs av ett smuligt ljust, närmast vitt, kalkbruk med en finkornig ballast bestående av upp till 1 mm stora rundade korn. Ett fåtal större (2-3 mm stora) korn förekommer. Bruket har likheter med det föregående (typ B) men är påtagligt vitare. Närmast påminner det om murbruk typ 77 som användes vid restaureringen av Linköpings slott på 1930-talet (Modén & Feldt 2004). Bruksproverna kommer från den öppning som påträffades när värdeskåpet skulle installeras i sakristian. De togs både ur fogar mellan de sluttande hällarna i öppningens tak och på öppningens högra sida. Ett rimligt antagande är att det ska kopplas till installationen av ångvärmeledningen i kyrkan 1925-1926.

I kyrkans sakristia togs ytterligare ett murbruksprov i omfattningen till ovan nämnda öppning. Detta bruk (typ D) utgörs av ett hårt, ljusgrått cementbruk. Ballasten är grov (2-5 mm) och riklig. Det finns inget som tyder på att murbruket är äldre än omkring år 1900. Kanske hör det samman med restaureringen 1892-1898 då bl a golven sänktes. Några närmare jämförelser med referenssamlingen har inte gjorts.

Referenser

Ahrbom N & Kask H. 1975. *Förslag till restaurering av Vadstena klosterkyrka.* Utbildningsdepartementet. Ds U 1975:6.

Andersson I. 1972. *Vadstena gård och kloster.* Uppsala.

Carlsson C. 2007. *Herrestads kyrka, dränering och åskledare.* Arkeologisk förundersökning. Herrestads socken, Vadstena kommun. Rapport 2007:47. Östergötlands länsmuseum.

Diplomatarium suecanum. 2001. (DS) De svenska medeltidsbreven i svenskt Diplomatariums huvudkartotek. CD version 2 Riksarkivet.

Feldt A-C. 2002. *Bland klostermurar och fjärdeklassare.* Arkeologisk förundersökning. Gräsgården, Vadstena kloster, Vadstena stad och kommun. Rapport 88:2002. Östergötlands länsmuseum.

Feldt A-C. 2003. *Dolda murar på klosterhotellet.* Byggnadsarkeologisk undersökning. Vadstena klosterhotell, Kv Öratagården 1, Vadstena stad och kommun. Rapport 108:2003. Östergötlands länsmuseum.

Feldt A-C. 2006a. *Fuktskadad grund på Gamla teatern.* Arkeologisk förundersökning. Gamla teatern, Vadstena stad och kommun. Rapport 2006:87. Östergötlands länsmuseum.

Feldt A-C. 2006b. *Medeltida murar på Strå kyrkogård.* Arkeologisk förundersökning. Strå kyrkogård, Strå socken, Vadstena kommun. Rapport 2006:81. Östergötlands länsmuseum.

Feldt A-C. i manus. Medeltida murverk och spiktegel från 1700-talet. Byggnadsarkeologisk undersökning och antikvarisk kontroll. Kv Handelsmannen 1, Vadstena stad och kommun kommun. Rapportmanus. Östergötlands länsmuseum.

Fritz B. 2000. Klostret byggs och staden växer. Söderström G. (red.) *600 år i Vadstena.* Västervik.

Hasselmo M. 1982. *Vadstena. Medeltidsstaden 36,* Stockholm.

Kyrkoinventeringen för Vadstena klosterkyrka. Arkivhandling och arbetsmaterial. Östergötlands länsmuseum.

Lindqvist G (red). 1987. *Daniel Rantzaus dagbok.* (i översättning av Skoglöw, J. & Wessman, T.) Östergötland 1986. Uddevalla.

Lundberg A. muntligen. Information angående antikvariska kontroller i samband med nedläggandet av belysningskabel och fjärrvärme inom klosterområdet. Östergötlands länsmuseum.

Modén E. 2004. *Vadstena slott 1997-1999.* Byggnadsarkeologiska undersökningar. Vadstena stad och kommun. Rapport 2004:42. Östergötlands länsmuseum.

Modén E & Feldt A-C. 2004. *Linköpings slotts nya byggnadshistoria.* Byggnadsarkeologisk undersökning. Linköpings stad och kommun. Rapport 2004:35. Östergötlands länsmuseum.

Ohlsén M. i manus. Trossboden, Vadstena klosterområde, Vadstena stad och kommun. Rapportmanus. Östergötlands länsmuseum.

Zackrisson S. muntligen. Information angående dekorationsfris från Vadstena kungsgård. 2005-05-14.

Tekniska uppgifter

Fastigheter	Vadstena klosterkyrka
Stad	Vadstena
Kommun	Vadstena
Län och landskap	Östergötland
Fornlämningsnr	RAÄ 21
Ekonomiskt kartans blad	084 69 (8E 6j Vadstena)
Koordinater	X6481210, Y1446630
Koordinatsystem	RT90 2,5 gon V
Typ av undersökning	Arkeologisk förundersökning i form av antikvarisk kontroll
Länsstyrelsens handläggare	Jonna Stewénius
Länsstyrelsens beslut	2005-03-18
Länsstyrelsens dnr	433-1616-05
Länsmuseets dnr	121/05
Länsmuseets projektnummer	530249
Uppdragsgivare	Vadstena kyrkliga samfällighet
Kostnadsansvarig	Vadstena kyrkliga samfällighet
Projektledare	Ann-Charlott Feldt / Emma Karlsson
Osteolog	Petter Nyberg
Fältarbetstid	2005-03-04--10 och 2006-11-04
Undersökt yta	ca 23 m² och 2 m²
Fynd	ÖLMC4274 (murbruk)
Foto filmnr	Film nr 2006 S:73 + digitala bilder
Analyser	Osteologi
Grafik	-
Renritning	Lasse Norr
Grafisk form	Lasse Norr

Dokumentationsmaterialet förvaras på Östergötlands länsmuseum.

Ur allmänt kartmaterial © Lantmäteriverket MS2008/06551
ISSN 1403-9273 Rapport 2008:116 © Östergötlands länsmuseum

Bilaga 1. Profil- och planritning

Dnr 121/05:1

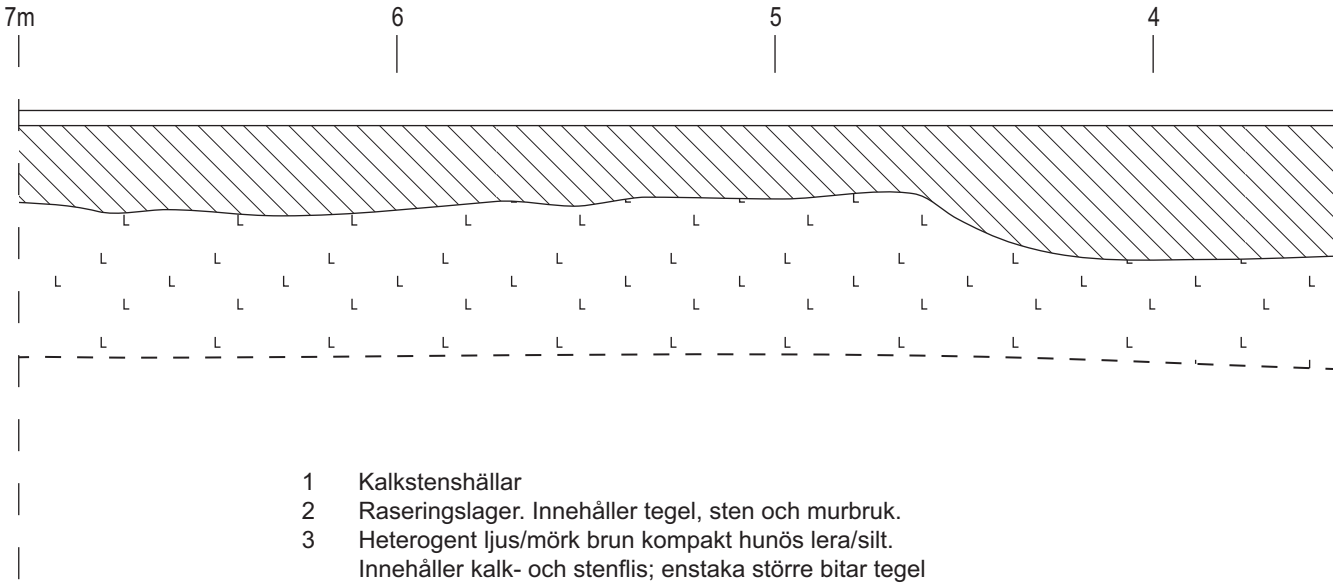

1 Kalkstenshällar
2 Raseringslager. Innehåller tegel, sten och murbruk.
3 Heterogent ljus/mörk brun kompakt hunös lera/silt. Innehåller kalk- och stenflis; enstaka större bitar tegel och kalksten; enstaka prickar av murbruk/puts; enstaka kolbitar, träflis samt djur- och människoben.
4 Provgrop. Återbegravning av människoben.

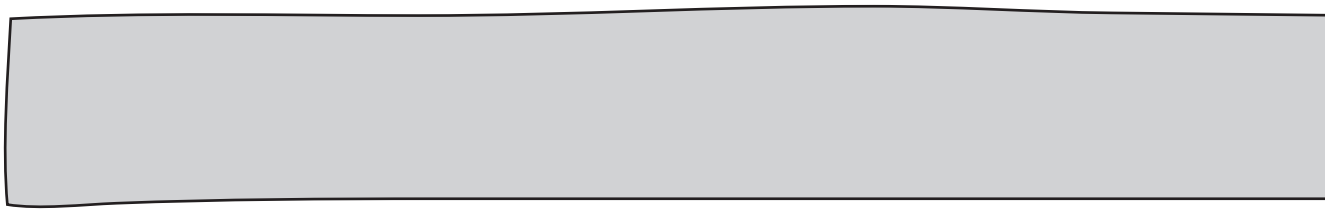

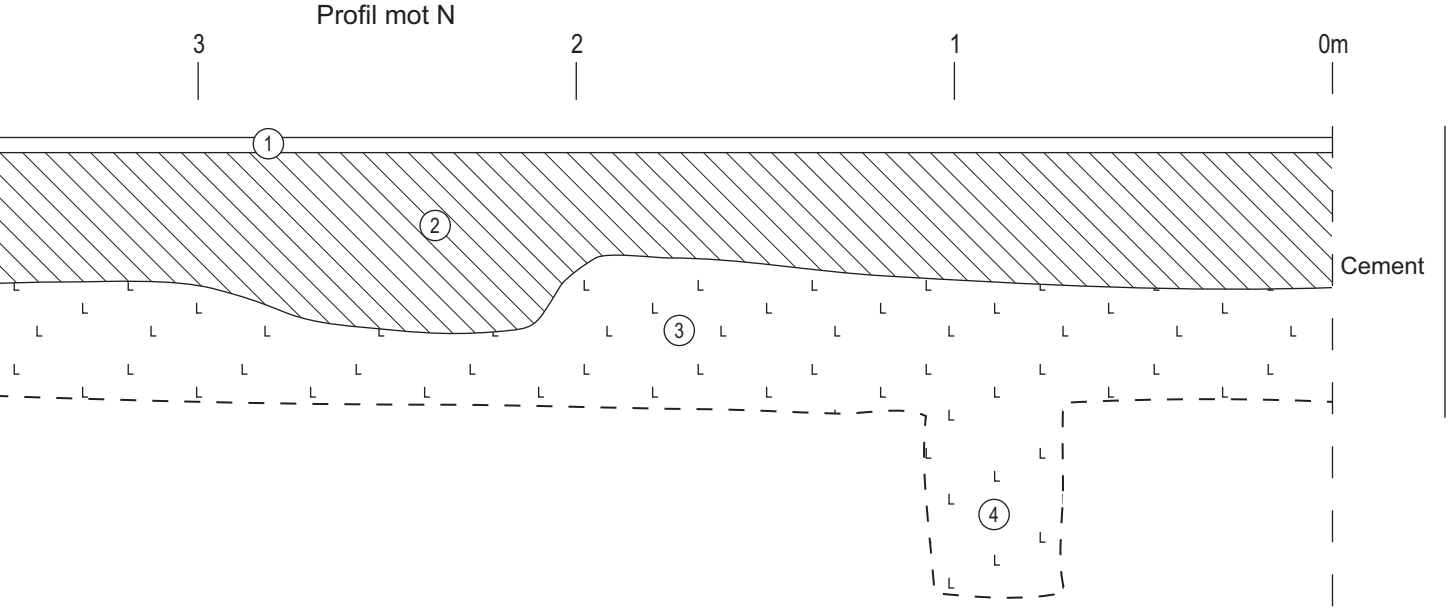

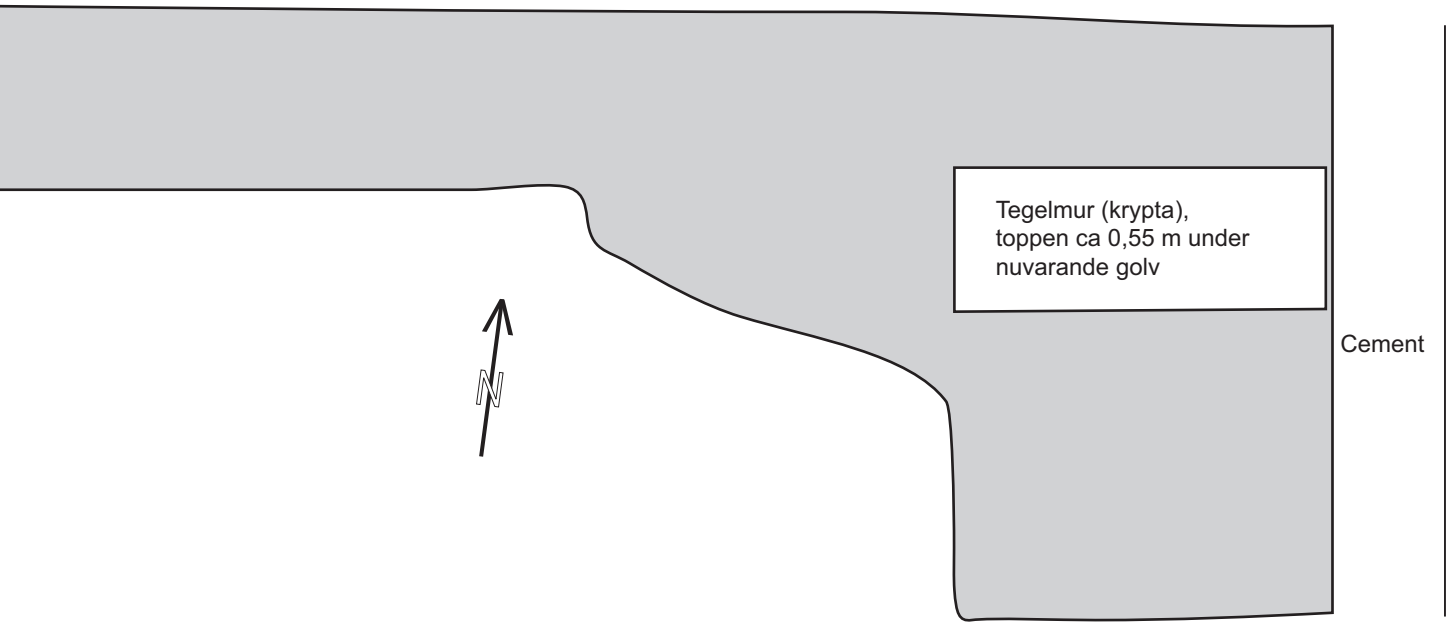

0 1m

Klosterkyrkan

Vadstena stad och kommun, Ög
RAÄ 21
Profil- och planritning
Skala 1:20
Dnr 121/05
2005-03-10 E Karlsson & A-C Feldt
Renritning Lasse Norr

Med anledning av bl a installation av en ny orgel i Vadstena klosterkyrka, Östergötland, utfördes en arkeologisk förundersökning i form av en antikvarisk kontroll. I samband med denna fotodokumenterades golvhällarna innan de lyftes upp. I golvfyllningen framkom omrörda skelettdelar och ett kortare parti av en delvis nedbruten tegelmur som sannolikt kan dateras till 1600-talet. De skelettdelar som framkom återbegravdes. En av golvhällarna visade sig vara en del av en återanvänd dekorationsfris som sannolikt härstammar från Vadstena kungsgård.

ISSN 1403-9273 Rapport 2008:116